

Komentarz do artykułu Jerzego Sędzimira pt. „Co jest przyczyną globalnego ocieplenia?”

W 158. numerze „PAUzy Akademickiej” ukazał się artykuł prof. dr hab. inż. Jerzego Sędzimira z Katedry Fizykochemii i Metalurgii Wydziału Metali Nieżelaznych AGH, pt. „Co jest przyczyną globalnego ocieplenia?”, w którym autor kwestionuje pogląd, że zjawisko to jest skutkiem spalania przez ludzi paliw kopalnych oraz wyraża wątpliwości, czy ono samo w ogóle zachodzi. Zarówno w tekście artykułu jak i w końcowych wnioskach wielokrotnie powtarzają się, w różnych wariantach słownych, stwierdzenia w rodzaju: „Brak danych o...” lub „Brak informacji o...”.

Otóż faktyczny stan rzeczy nie przedstawia się tak źle. Środowisko specjalistów w zakresie nauk atmosferycznych dysponuje bowiem w tych kwestionowanych sprawach całkiem sporym zasobem dobrze udokumentowanej wiedzy, w związku z czym wspomniany artykuł wymaga pewnego krytycznego komentarza. Wyczerpujący komentarz tego rodzaju zająłby jednak zbyt dużo miejsca, ograniczę się więc tylko do wskazania kilku najbardziej oczywistych zastrzeżeń do rozważań autora, w pozostałych kwestiach odsyłając czytelnika do innych źródeł. Tak więc:

1. Nikt rozsądny nie twierdzi, że jedyną przyczyną obserwowanych zmian klimatycznych jest wzrost zawartości CO₂ w atmosferze (które to twierdzenie autor zdaje się przypisywać swoim oponentom), uważa się natomiast, że jest to jedną z najważniejszych przyczyn tego zjawiska, a o tym, że jest ona spowodowana spalaniem paliw kopalnych świadczy między innymi obecny skład izotopowy atmosferycznego CO₂.
2. Wspomniane w artykule „Stanowisko Komitetu Nauk Geologicznych PAN w sprawie zagrożenia globalnym ociepleniem – 12.02.2009”, zostało w środowisku geofizyków ostro skrytykowane jako wysoce niekompetentne; odbiega ono zresztą rażąco od stanowisk

podobnych instytucji w innych krajach (patrz np.: http://pl.wikipedia.org/wiki/Opinia_naukowa_o_zmianie_klimatu)

oraz stanowiska Komitetu Geofizyki PAN.

3. Dwutlenek węgla wydychany przez ludzi i zwierzęta nie ma większego wpływu na poziom jego zawartości w atmosferze w klimatycznej skali czasowej. Powstaje on bowiem z metabolizmu węgla zawartego w pokarmach, które praktycznie wszystkie są, w ostatecznym rachunku, pochodzenia roślinnego, zazwyczaj z roślin o rocznym albo najwyżej kilkuletnim cyklu życiowym. Rośliny te czerpią go z kolei z CO₂ atmosferycznego – tak więc krąży on w obiegu zamkniętym o okresie znacznie krótszym niż skala czasowa zmian klimatycznych. To samo dotyczy innych procesów związanych z przetwarzaniem (naturalnym lub sztucznym) roślin uprawnych, np. spalania tzw. biopaliw. Natomiast CO₂ z paliw kopalnych jest tu przyrostem dodatkowym, o czasie rezydencji w atmosferze ocenianym na ponad 100 lat.

Na inne poruszone w artykule wątpliwości proponuję poszukać odpowiedzi w łatwo dostępnych źródłach, jak np:

<http://climate.nasa.gov/>

<http://www.ncdc.noaa.gov/oa/ncdc.html>

<http://cdiac.ornl.gov/>

lub znakomitym polskojęzycznym blogu klimatycznym:

<http://doskonaleszare.blox.pl>

KRZYSZTOF HAMAN

Instytut Geofizyki, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski
Czł. koresp. PAN

Warszawa, 9 marca 2012

Wydarzenia

Uniwersytet Jagielloński
Polska Akademia Umiejętności
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II

zapraszają na sesję

Adam Stefan Sapieha 100-lecie konsekracji i ingresu

która odbędzie się 26 marca 2012
w Dużej Auli Polskiej Akademii Umiejętności
przy ul. Sławkowskiej 17 w Krakowie

Otwarcie sesji o godz. 10.00

W przerwie (13.30–14.30) zwiedzanie wystawy

Adam Stefan Sapieha. Ostatni książę – biskup krakowski
w Muzeum Katedralnym na Wawelu

zorganizowanej przez:

Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie

Archiwum Krakowskiej Kapituły Katedralnej

Muzeum Katedralne im. Jana Pawła II na Wawelu

Sesja popołudniowa rozpocznie się o godz. 15.30

Program sesji dostępny jest na stronie www.pau.krakow.pl